

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Mamelukok teherpróbája.

Pécs, 1896. június hó 23.

Nagyon szépen indul a közgazdasági kiegyezés a mi kedves szomszédunkkal, Ausztriával. A magyar kormányok zsaroló és szemfényvesztő pénzügyi politikája, a mely a közterheknek az elviselhetlenségig való fokozása mellett a rendezett államháztartás hazug képét mutatja, arra indította az osztrákokat, hogy még mélyebben nyuljanak a zsebünkbe, mint eddig; mert hiszen a magyar kormány és fizetett sajtója büszkén hirdeti, hogy Magyarország közgazdasága a szabadelvű párt egyedül üdvözítő uralma alatt a virágzásnak milyen szédtő magaslatára emelkedett.

Persze, ezt a szörnyű jómódunkat tisztán és egyedül a hatvanhetes közjogi és gazdasági közösségnek köszönhetjük, illő tehát, hogy ezért megfizessük az illendő sarcot Ausztriának, a mely bennünket ebbe a boldogító közösségbe befogadott. A közjogi közösség ára a kvótának szerény 13%-kal való emelése, a gazdasági közösségé az osztrák iparnak még intenzívebb dédelgetése a saját iparunk, kereskedelmünk s a mi fő, mezőgazdaságunk rovására.

Az esetre pedig, ha Magyarország mindezeket az osztrák követeléseket nem teljesítené szó nélkül, iszonyu fenyegetéssel állottak elő odaát: az osztrák képviselőháztól az utolsó Gemeinderathig ki-

jelentette minden osztrák testület, hogy kizárják Magyarországot a közösségből, a mely ennek egyedüli üdvét képezi.

A rabszolgatartó megfenyegette rabszolgáját, hogy ha vonakodik még nagyobb terheket cipelni, menten szabadon bocsátja, fel is ut alá is ut, ő bizony nem tartja többé. És a rabszolga szörnyen megijedt erre a fenyegetésre, hogyan éljen meg ő akkor, ha gazdája nem hullat neki morzsákat abból a kenyérből, a melyet arca verejtékével szerzett annak számára?

Igy okoskodik a magyar kormány, a mikor a magyar iparos, kereskedő és gazdaközönségnek azt iparkodik szuggerálni, hogy milyen nagy veszedelem lenne ránk nézve az önálló vámterület s az idegen érdekektől független gazdasági politika: bizony elvesztenék azokat a morzsákat, a melyek az általunk odaadott kenyérből ölünkbe visszahullanak.

Csendesítik, megnyugtattják a háborgó osztrák közvéleményt, hogy — az Istenért! — ne heveskedjék, tőrjön meg bennünket továbbra is a közösségben; itt a hátunk, tessék belőle szijat hasítani!

S a jó szomszéd hasított is már egyet rajta — próbaképen. Felemeltette velünk a cukorkiviteli prémiumot öt millióról kilenc millió forintra, mert az osztrák cukorgyárosoknak csak így lehet busás jövedelmet biztosítani.

Maga a magyar pénzügyminiszter hivatalosan kimutatta, hogy míg az osz-

trák gyárosok 1894. és 1895. években 3,775,043 métermázsa cukrot vittek ki a külföldre, addig a magyar gyárosok csak 363,000 métermázst vittek ki, de a pénzügyminiszter szokás szerint itt is szépítette a dolgot, mert a hivatalos áruforgalmi statisztika adatai szerint a magyar cukorkivitel a mondott két évben tényleg csak 307,000 métermázsa, tehát az osztrák kivitelnek alig 9%-ka volt.

Már most mi következik ebből? Az, hogy a cukorkiviteli prémiumból a magyar gyárosok csak 9%-ot kapnak, Magyarország pedig fizet hozzá 32%-ot, tehát Magyarország vesztesége tiszta 23%, a mi 9 milliónál 2 millió fölül ráfizetést jelent az osztrákok javára.

Mindezt az ellenzéki szónokok napnál fényesebben kimutatták az országgyűlésen, a nagy „szabadelvű” párt pedig, mint egy tehetetlen tömeg, hallgatott s tegnap néma halálmegvetéssel és nagy többséggel megszavazta Magyarország véérének Ausztria javára való ezt az újabb megcsapolását, csak azért, mert Lukács pénzügyminiszter kijelentette, hogy a módosítványokat még akkor sem fogadná el, ha azok indokoltak lennének, mert Ausztriában hasonló módosítványokat nem terjesztettek elő.

Hát ez a te alkotmányod, ez a te önrendelkezési jogod, kedves magyarom, hogy képviselőid nem fogadhatnak el a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Intelmek egy ifjunak.

Számtalan unokaöcsém egyike, kedves Zöld Adorján, megkaptam a mult heti leveledet, sőt a tavaly télről keltezett is. Sietek rájuk válaszolni.

Értem borongós kedélyállapotodat, mert tudom, hogy az érzelmek háborgó tengerén azok a hullámok a legerősebbek, amelyeket az oknyomozó történelemből kapott szekundák okoznak. A tanári testület vonatkozó jegyzőkönyvében persze az foglaltatik, hogy Zöld Adorján a magyarok történelméből elégtelen tanjegyet „nyert”, de már csak én nem élek ezzel a terminológiával. Én azt mondom, hogy kaptad a szekundát, nem pedig nyerted. Én világosan akarok beszélni. Nem vagyok én professzor.

Tehát megbuktál, szép öcsém, úgy mint megbukott egykor Bonaparte Napóleon, később meg megbukott a katolikus autonómia. Így jár az, aki a passzív rezisztenciának hiva és amint soraidból kiveszem, ilyen passzív rezisztenciát tanusítottál az érettségi vizsgálaton te is. A fődirektor azt kérdezte tőled:

— Melyik békével fejeződött be a II. Rákóczy Ferenc fölkelése?

Te erre azt mondad:

— A lincivel.

A fődirektor erre föltette a szemüvegét és olyasmit követelt tőled, ami neki is nehezebbre esik:

— Gondolkozzék, Zöld Adorján . . .

Te nem akartál gondolkozni, hanem kuruc makacssággal néztél ki az ablakon. Az utcán pedig kőművesinasok dolgoztak és azok bizony senkinek se magyarázzák meg a szatmári békekötést. A fődirektor erre levette a pápaszemét és rád rivallt:

— Beszéljen már az istenért . . .

Te meg se mozdítottad a fejedet, hanem tovább hallgattál, mint egykor Julius Caesar és még az ingeddel se akartad közölni, hogy merrefelé történt az a bizonyos békekötés.

A fődirektor erre ismét föltette a pápaszemét és azt mormogta:

— Szamárl!

A fődirektor ezzel egy igen jó magyar szót mondott. Talán kap is érte egy aranyat Palágyi Menyhértől, aki egy aranyat fizet egy jó magyar szóért.

Így buktál meg, kedves Adorján és így következett azután a szatmári békére egy nagy háború. Az, amely otthon tört ki, egy szép koranyári alkonyaton, amidőn boldogabb

kollégáid vizsgálat után „A keserű mandulához” címzett kerthelyiségbe vonultak ünnepi vacsorára. Te azóta is a szülői ház tarka georgina bokrai között szomorkodol, mert hiszen az van a dologban, drága öcsém, hogy a histórián kívüli még a mennyiségtanból is megbuktál, még pedig holmi síkmértani problémák miatt, amelyeket itt nem ismételek meg, mert nem akarok csuffá tenni, kedves Zöld Adorján. Látom pedig reszkető betűidből, hogy te mindezen súlyos elemi csapások folytán sokat szenvedsz. Mondod is, hogy valóságos melankóliába estél. Ez jó jel, fiam, mert már Aristoteles megmondta, hogy a nagytehetségű emberek mind melankólikusok. Cicero is citálja ezt a mondást: Aristoteles ait omnes ingeniosos melancholicos esse. Én is citálom, de egyszerűsággal megvisszavághatok is. Látod, például XVI. Lajost lenyagakasták azért, mert nem tanult a históriából semmit se; téged csak megbuktattak, kedves Zöld Adorján. Jobb pedig bukkott diáknak, mintsem lenyagakastott királynak lenni.

Azonban hát tagadhatatlan, hogy éppen csak a lenyagakastottaknál van különbség sorsa a bukkott diáknak. Mert ime, mozgalmass napjainkban mindenkinek, akik nincsenek lenyagakastva, a fővárosba igyekeznek. Otthon csak a bukkott diákok maradnak és így maradtál otthon te is; az apád büntetésül nem ereszt föl a millennáris kiállításra, vagyis, drága

te javadra szolgáló módosítványokat azért, mert Ausztriában hasonlókat nem terjesztenek elő. — Vajjon az osztrák parlamentben megbuknék-e csak egyetlen Ausztria javára tett indítvány azért, mert Magyarországon hasonló indítvány nem terjesztetett elő?

Bizony elég szűgyen az ezeréves alkotmányról bíró Magyarországra, hogy törvényhozására ráférne, ha a pár évtizedes alkotmányról bíró Ausztria parlamentjéhez járna iskolába önállóságot, hazafiságot tanulni.

Hiszen micsoda meghunyászkodás, a tehetetlenségnek milyen előrehaladott foka kell ahhoz, hogy a mikor a pénzügyminiszter kijelenti, hogy a prémiumnál szerencsétlenebb, helytelenebb közgazdasági politikát nem ismer, azt feltétlenül helytelennek és a közgazdaságra károsnak tartja, ugyanakkor egy szuszra a prémiumnak még egyszer akkorára való felemelését indítványozza s a többség ezt ilyen kijelentés után megszavazza, csak azért, mert ezt Bécsben úgy parancsolták.

Mert a kiviteli prémium még akkor is elvetendő lenne, ha azt az egész összeget, melyet e címen fizetünk, magyar gyárosok dognák zsebre. Ez a prémium ugyanis csak arra szolgál, hogy gyárosaink a külföldön olcsóbban adhassák gyártmányaikat s így az ottaniakkal versenyez-hessenek; mi pedig idehaza, hogy a prémiumot kiizzadhassuk, jobban megadóztatjuk ugyanannak a gyártmánynak belföldi fogyasztását; tehát hogy a külföld olcsóbb portékát s a gyárosok nagyobb hasznot kapjanak, a mi fogyasztó közönségünket sujtjuk.

Kétszeresen kárhóztatandó s igazán az örültséggel határos az a gazdálkodás, a mikor az ország közönségét azért terheljük még újabb adóemeléssel, hogy ezzel a külföldi gyárosok zsebeit tömjük.

De hát képzelhető-e olyan kormányjavaslat, a melyet a hangzatos nevű, de az önállóságnak legcsekélyebb parányával

sem dicsekedhető szabadelvű párt meg ne szavazna vakon? Mi ezt idehaza már réggen tudjuk, de ekklatáns példával tudtára kellett adni az osztrákoknak is. Erre szolgált a cukoradó-javaslat, melyet Polonyi tegnapi beszédében helyesen nevezett a kvóta-felemelés teherpróbájának, mert meg kellett mutatni Ausztriának, hogy a magyar kormány többsége az országra nézve legsérelmesebb javaslatot is megszavaz.

Bécsben csak ilyen kormány, csak az ilyen párt kedves — és mit törődnek ők az ország bajával, ha nélkülözhetlenségüknek újabb próbáit kell Bécsnek szolgáltatni: — a nemzet ugyanis alszik s az okos ember kihasználja ezt az időt a saját becses személyének előnyére a meddig lehet.

H i r e k.

Pécs, 1896 június 23.

Kiállítási levél a komához.

Nemzetes Rucavölgyi János komámnak tisztelettel

Pécsen,
a rácvárosban.

Kedves komám János!

Kelt levelem 1896. esztendőnek június 22-edik napján. Ippen most érkeztem meg Budapestre a kiállításra és rögvést eszembe jutottak sovány malacaim, no meg kelmed is eszembe gyűtt és sebtiben meg is skribáltam jelen pár sor irást. Tugya e kedves komám, hogy minő fura város ez a Pest-buda. Ugy-e nem? No majd e' mondom én. Vettem egy földrajzot oszt azon nitztem, hogy mere menyek. De itt ám ojan fura ucák vannak, hogy ha megjelűttem magamnak egy házat, no hát majd e lesz a határ, ha egyet fordítam, mingyá összevitettem egy másikkal, mert hát itt nem úgy van ám mint nálunk, hogy a csipke uca sarkán van a József sógor háza, attu napkeletre a Francinénié. It a magos házaktu a napot se igen látnyi. Nagy keresgelésre végre eljutottam ara az utra a hol földalatt jár a villámvasut, levettem a válamru a tarisznyát, hogy mielőtt kimék a kiállításba, hát kenyerezek egy

kicsit, ostán ledtem a pince gádor garádicsára a melik a föld alá vezet. De még alig nyetem az utolsó falatot és pakútam össze cókómkomat, már is ottermet egy katona, ollan millent még kelmed se látott. Ollan pléb bádog vót a nyakára akasztva, mint nálunk a kutyára kő hogy a sintér ene fogja; kéri tülem, hogy mi van a hónomalatt: hunvettem: hovávalóvagyok: igazójam magam: mán mondék én nem vagyok szökevény, a katonasoron meg rég tuestem, hát mit igazójak magamon. De ez nem hagatott a szép szóra és bevitt engem a kapitányához, ahun megtutam, hogy ez a rendnek muszáj lönyi magyar királyi rendőrség. Itteng a kapitány rögvést eleresztet mert én megmontam ám neki, hogy én az én hazámba törvénybíró vagyok.

Innen egy fé'napi kőszálás után kibandukoltam egész a magyarok bejövételihó a körkiphó, de innen seide seoda nem tuttam mozdúnyi. Megiátok ott egy vörös sipkás urat a ki bennem alighanem főismerte a törvénybíró, mert rettentő hajlongott előttem. Megkirdtem tüle, hogy hun van itteng a kiállítás mileniom; ő vállalkozot, hogy szive sen e vezet. Egy óra hosszú ideig vezetett mig végre oda értünk a kiállításba. No mondok köszönöm a hozám való szive jó indulatját a tekintetes urnak osztég jegyet váltottam hogy bemenyek a kiállításba. De ez az ur megszólal ám. Wi hajszt mincsede khűszűnet én vagyok magamat egy hordár egy óráig kalozóltam fizessen maga az én rendeletemre 1 frt 20 krt o. értékben. No má most én kezdtem ám szönyű mód hajlongani, mikó meghalotam hogy ez röndelet száma beszil. Talán elig vóna a tekintetes urnak ezér a kis fáracságér 80 krajcár, hiszen nálunk 1 frt 20 krért a paraszt egy egész napon át kapál a mi csag mégis nagyobb munka, mint a spacérolás. De ő nem engedett egy fabatkát se oszt meg költöt fizetni a pinzt.

Csak mikó kigyűttem a kiállításba láttam, hogy menyire becsapott engem az a bitang vörösabrincos, kipzeje csak kedves komám uram, e'vezetett engem a kiállítás első kapujátú a hátúshól, osztég fizetetet magának 1 pengő 20 krajcárt, mert tugya kelmed a körkép ott van a kiállításba jobkőzfelül 100 lépésnyire. No meg itt is majd megijártam mikó a kiállításba kigyűttem. Hát nem megállítottak a kapuba, hogy mutassam a jegyemet. Nagy keresgelés után hamaro-

dsém, imádot nemzed a te támogatásod nélkül lép a második évezredbe.

Ezen én szerfűlött szomorkodom, mert tetszett az isteni Gondviselésnek, aki végtelen bölcsességgel intézi halandó sorunkat, úgy rendelkezni, hogy én most millennáris vendég nélkü legyek.

Itt volt a Józsi bácsi, itt volt a Sándor bácsi és nálam volt a keresztanyám, a Julcsa néni is. Itt voltak még mások is, megnézték a díszmenet mozgó lovasszobrait és gyönyörködtek a kiállításban, vonatkozólag a kiállítás faluban. Mert minden vidéki a falura kíváncsi; otthon ugyanis csupa világvárosokat látnak ők, aki a faluval óhajt megismerkedni, az kénytelen Budapestre jönni. Tehát, kedves Adorján, itt voltak ők valamennyien és az én szerény hajlékom ez alatt az idő alatt igazán világforgalmi élénkségek örvendezett; már arról is gondolkodtam, hogy az előszoba és a szorosabb lakás között, a gyorsabb közlekedés kedvéért egy kis kábelvasutat építetek, de ennek a tervnek a kábelvasutak szokása szerint, igen sokáig tartott a finanszírozása. Sokáig, nagyon sokáig, csaknem az emberi kor legvégső határáig. Ez idő alatt hazament a Józsi bácsi, hazament a Sándor bácsi és hazament a Julcsa néni és az én kis lakásom most már végkép elvesztette mozgalmass nagyvárosi jellegét. Hiányzó perzsa szönyegeimre a magányosság szürke homálya

borul és konzol-tükröm félig behunyt szemmel álmodik azokról a szép napokról, amidőn őt Józsi bácsi betörte az esernyőjével. Nincs, nincs már hangulat; az élet kiköltözött az én dolgozószobám tiszta levegőjéből és én még csak te benned biztam, Zöld Adorján, hogy feljössz a kiállításra. Sajnos, te nem jössz fel, hanem épp ellenkezőleg, megbuktál. Küldd hát fel szülőföldemről, kedves Adorján, tegalább a baktert. Ő majd túlköl a fülembé és én ekkor azt fogom hinni, hogy a Józsi bácsi megterhelte a gyomrát és nagyon erősen hortyog a mellékszobában, és bánja az a kellemetlen véna, amelyet egy igen nemes fémről neveztek el a természettudósok.

Termézetesen nem az alumíniumról, mert az még mindig oly drága, hogy csak a vérbeli hercegek (die Prinzen von Geblüth) tarthatnának maguknak alumínium-ereket.

Ah, de miért is beszélék én mindezekről? Miért éppen neked, aki frissen locsolt virágágyak közepette jász fel és alá és gondolkodol arról, hogy milyen tudományos vagy közpályára léphet is egy bukott diák?!

Kedves barátom, vedd ime őszinte szómat.

Azt írod, hogy nem érzed magadban elég erkölcsi erőt a repetícióra, és így barátainak unszolására valamely kadetiskola harmadik évfolyamába fogsz belépni, hogy két esztendő múlva, nem egészen husz éves ko-

rodban mint tiszthelyettes állhass az osztathatlan monarchiának szolgálatába. Oszthatatlan monarchiát mondok, mert az ezredéves ünnepek napjaiból örököltem ezt a frázist. A hivatalos világ ugyanis az ünnepek alatt 1317 szer emlegette, hogy a magyar állam ezer éve áll fenn, de 1318-szor említette meg azt, hogy az osztrák-magyar monarchia osztathatlan. Persze, ezt kellett is valamivel többször emlegetni, mint az előbbi, mert ezen ugyan nem sokat törjük a fejünket; — mindazonáltal én kifogásolom azt, hogy te az osztathatlan monarchia véderejébe lépj.

Szilárd meggyőződésöm az, hogy üres fecsegés, amivel a magyar ifjuságot a katonai pályára edesgetik némely politikusok. Hogy „éppen a had-ereg magyarsága érdekében kell“ a magyar ifjunak katonává lenni, olyat nekem ne beszéljen senkise. Látod, édes fiam, Krieghammer hadügyminiszter ur, aki úgy borzad a magyarországi katonai akadémiától, mintha a saját apai örökét kellene neki ráköltetni, látod, ez a nagy katona milyen könnyen beléegyezett abba, hogy a székelőföldön egy „katonai előké zítő iskolát“ olyan preparatórium-félet építsenek! Miért? Azért, mert a tizenhárom esztendő székelyfiút, aki még nem sokat tud a magyar nemzeti kulturáról, politikáról stb., azt a preparatóriumban és az utána következő számos esztendőben szépen németté lehet nevelni;

san előrántottam a coizma szárábu de bizony esek az esüst sujtásos ajtónállók nem fogadták el tüllem a jegyet, assmonták hogyha be akarok menni a kiállításba, vácsak másik jegyet. Akar az ördög mondék nekik hiszen én nem be, hanem ki akarok gyünni. De hiszen kint van bátyám uram osztég ráduplászott a másik is. Mán hollehet az mondék nekik, hiszen én nem itt gyüttem be. Akkó világositottak fő, hogy én most a főkapun gyüttem ki, osztég már nem vagyok bent a kiállításban.

Astán hasagyüttem, mer' annyi pisem volt, hogy a vasuti bilétát megválthattam. S ha ott maradok, ast is elköltöm s astán ugy szuppónak hasa. A mi még se illenék egy törvénybírónak!

Tisztelőm az egész családját no meg kelmedet is és kívánom, hogy a jelen pár sor írásom a legjobb egészségben tanálja ámbar engem mostanában mindig harmadnapos hideg rász mellhez hasonló jókat kíván a maga hú komája

Mecsekhegyi Bodog s. k.
törvénybíró.

Postscriptum. Kelmednek kutya szerencseje lehet a játékban, mert Bólájuk van kettő is, osztán ha ides komám uram is ott van, akkor terc áss béla mindig együtt van.

Naptrend 1896. június 24-én.

Naptár: szerda, jun. 24. — Róm. kath.: Ke-restelő szent János. — Prot.: Iván. — Görög-ke-l.: (június 12.) Onufrius. — Zeidó: Tamus 18. — Nap kél 8 óra 48 perekor; — nyugszik 7 óra 44 perekor. — Hold kél este 7 óra 42 perekor; nyug-szik éjjel 2 óra 11 perekor.

Időjárás: hőméréklet 19-2 Celsius fok meleg légnomás 754. Kiltás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, helyenkint csapadék várható.

Kasszói estély a pécsi Nemzeti Kasszói palotájában este 9 órakor.

Vizsgálatok befejezése az Ágoston-téri taniskolában.

Országvizsgálatok befejezése a főreáliskolában.

— (Személyi hír.) Kardos Kálmán, Baranyamegye és Pécs szab. kir. város főispánja tegnap este Hidasra, birtokára utasott, a hol f. hó 28-ig marad. Esután visszazár Pécsre s elnökölni fog a jövő hó elején tartandó városi közgyűlésen, majd hosszabb tartózkodásra fűrdőre, Badenbe utasik.

ellenben ha Budapesten tizenhét éves, kö-sépiakolát végzett, nemzeti kulturájukért, egyéniségükért és történetükért már lelkesedni tudó magyar ifjak kerülnek a hasai földön levő akadémiába, akkor azokból már nehezebb volna három esztendő alatt németet nevelni. Tessék hát, tisztelt bölcsök, magyarrá tenni a hadsereget, amikor ast Krieghammer ur nem akarja.

Nem kell hát katonává lenned, ó Adorján, aki különben is nyiregi vagy, tehát inkább csak banderistának születél, asas szabad, nemzeti katonának. Nem kell még repetálnod sem, kedves öcsém, hanem mást mondok én neked.

A magyar középfajú társadalom egy nagy hibában szenved. Ő a tudománynak igazi arisztokráciája. Vagyis olyan, a mely a tudományt nem önmagáért szereti, hanem azért, mert egy megkülönböztetett társadalmi osztályba, a lateiner-kasztba vezet. Esért ta nittat téged is az apád, aki egy igen jómódu timár-meester és annyit szerez állati bőrből, hogy kevés olyan gyakorló jogász van, aki emberi bőrből tudna annyit szerezni. Az apád azt hiszi, hogy nemességet adományoz neked, ha diplomához vagy legalább végzett fakultáshoz segít. Sok ezren hiszik ezt és e sok ezreknek, iparosoknak és szegény hivatalnokoknak sok ezer fia ezért maradnak világeletükben mindig szegény koldusoknak,

— (Kasszói estély.) A pécsi Nemzeti Kasszói holnap (szerdán) tartja az idén második kasszói estélyét a kasszói új palotájában. Ez estélyen kívül még csak két estélyt tart a kasszói, még pedig egyet augusztus hó 19-én, a másodikat pedig szeptember hó 2-án.

— (A közigazgatási bizottság új tagja.) A mai tanácsülés foglalkozott az elhalt Blauhorn Antal helyére megválasztandó új bizottsági tag kijelölésével, a kit majd ajánlani fognak a közgyűlésnek megválasztására. Ebben a hónapban bajosan less a városházán közgyűlés, mivel rövid az idő az egyes fontosabb tárgyak előkészítésére.

— (Az új gyógyszer-árszabvány.) mely folyó évi június hó 1-ével életbelép, ma érkezett meg a városi hatóságos a szükséges számú példányokban, melyeket a gyógyszer-tár tulajdonosok közt fognak szétosztani. Tudvalevőleg hosszas anketteszés eredménye ez az új tarifa, melyben egyes, gyakrabban keresett gyógyszerek árai tetemesen mérsékelvők.

— (Zenger invázió.) Nem tudjuk, kihívás akar-e lenni rendőrségünk részéről, hogy dacára annak, hogy egy zenger-trupp már hónapok óta inficálja itt nálunk a levegőt, mégis ennek dacára egy másik truppnak is adott előadások tartására koncessziót, mely az ősi „Hattyu“ ban fogja fölűtni a sátorfát. Bizony abból a hagyományos „tapéntatból“ nagyon sok hiányszik ott a torony alatt. No de legalább az a reményünk lehet, hogy az egyik trupp majd elkergeti a másikat és a melyik itt reked, hát az nem németül, hanem csehül fogja dudálni, hogy — csehül vagyunk.

— (Adomány.) Sperl Vilmos kereskedő a pécsi tűsoltó-baleseti pénztár részére 5 frtot adományozott.

— (Dandárparancsnoki látogatás.) Csikós Alajos vezérőrnagy, a 61-ik gyalogdandár parancsnoka Pécsre érkezett és itt a 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett szemlét tart. Ma az 52. gyalogezred zászlóaljait szemléltette meg; holnap pedig a 44-ik gyalogezred legénysége fölött tart parancsnoki szemlét.

— (Kirendelés.) Az igazságügyminiszter dr. Rákosi Imre alügyészt a pécsi kir. ügyészségtől a fumei kir. ügyészség vezetésére rendelte ki. Rákosi dr. Fiuméből lett hozzánk áthelyezve s most mint az ottani ügyészség vezetője, ideiglenesen ismét Fiumébe távozik a jövő hónap első felében.

diplomás páriáknak, akiknek nyakára ül a diplomátlan rabesolgotartó, a hásiur.

Aki tizenhét és föl esztendő, erőskaru és megbukott az érettségi vizsgálaton, az megszabadul ettől a páriaállapottól. Az még kitűnő kereskedő lehet, elvégezheti az állami közsépiariskolát, astán kémiai gyárakon spekulálhat, nyáron a luzerni hotelek terrassán ülhet, télen lessaladhat Abbásiába a kamélia bokrok közé és mindent nem is kell neki sajnálni magától, mert hiszen a fia ugy is elveri majd az egész vagyont. A fiun ugyanis, sajnos, majd megint kiűt a tudományos arisztokrátság betegsége, abból jogász less és segédfogalmazó. Látod, kedves Adorján, te most abban a kellemes helyzetben vagy, hogy legalább egy nemzedéken át immunissá teheted a családodat ettől a nagy betegségtől. Gratulálok hát a két szekundához. Es a te életednek az első sikere.

Az iparcsarnokban pedig látok egy kiváncsolt vasból való csudaszép virágállványt. Körülfutja sok fekete vasróssa, egész pompás virágfűzér. Kiállította az egészet egy milliomos műlakatos. Azzal végzem leveletem, hogy ha te is összekovácsolnál majd valaha egy kis tekintélyes összeget, hát ez akkor a második és nem utolsó sikere less az életednek.

Papp Dániel.

— (A megye hódoló feliratát.) melyet a megyei törvényhatósági bizottság, a június 11-iki millennáris diákgyűléséből a királyhoz intézett, mint a főispáni hivatalhoz érkezett leirat tudatja, a király ő felelő szívesen és köszönettel fogadta.

— (Kinevezések.) Bachrach Lajos és Eisinger Géza, nagykaniscai lakos végzett joghallgatókat a pécsi kir. ítélőtábla elnöke a tábla kerületében díjazott joggyakorlókra kinevezte.

— (Katonák kiképzése túsoltókká.) A pécsi önkéntes túsoltótestület most fejési be ama helyben állomásozó közhadseregbeli katonák túsoltókká való kiképzését, kik összesen szabadságoltatnak. Összesen 218 ember nyert így kiképzést, a kikkel ma (kedden) délután 5 órakor a mássóháznál vizsgálati gyakorlatot tart a túsoltóparancsnokság, mely vizsgálatra a helybeli katonai állomásparancsnokságot is meghívja. Legközelebb a pécsi 19-ik honvéd gyalogezrednek 200 főnyi emberét fogják túsoltóink a túsoltásba bevezetni s így alig pár hónap alatt több mint 400 embert ismertetnek meg a túsoltás módosataival s megtanítják őket arra, a minek otthon, ha községeikbe hasa kerülnek, túsveszedelem alkalmával ki nem fejezhető nagy hasznát vessik. Derék túsoltótestületünk e tevékenységével is újabb tanúságot szolgáltat arra, hogy hivatás magasztán áll.

— (Dinamitrobbanás a szigeti országúton.) Tegnap este 6 óra tájban óriási robbanás hallatszott a szigeti országúton. A „Korona“ vendéglőtől egészen a Dobozay-féle kereskedésig minden hásból kifutottak a megrémült lakók, ast hívés, hogy valahol dinamitrobbanás történt. Egy pár más ablaka csőrpömpölve betört s óriási ágyulövéshez hasonló robbanás hangja hallatszott ki a Fehérvári-féle bádogostól. Itt is történt a robbanás, mely a milyen nagy rémületet keltett először, ép oly derűtelégre hangolta később az egész utca publikumát. Az utcában gőspipaszár-tisztítóval egy rövidsáru, makra pipa szarát akarta kitiisztítani a bádogos. Meg is telítette gőszel a készüléket, a mely alig nagyobb egy liternyi térfogatú bádog faséknál s a belőle kiágasó csőre rá erősítette a pipát szarastól együtt. Már-már hozzá akart kesdeni a tisztításhoz, mikor egy óriási ágyulövéshez hasonló robbanás hallatszott. A gősz szétvetette a készüléket s a csőre erősített pipaszárról lerepült a pipa és homlokon tisztelte a mestert. Az ütés sebet is hagyott homlokán, de még inkább megijesztette az óriási robbanás, mely különben az egész utca eszendjét is felszavarta s olyan nagy volt, hogy csak dinamitrobbanásnak gondolták. Még a rendőrséget is értesítették az esetről s a rendőrbíró ki is ment a helyszínére, az esetről jegyzőkönyvet vett fel, a szétrobbant gősz tisztító készüléket pedig bevitette a rendőrségre. Egyéb baj nem történt a hatalmas és szenzációs — dinamitrobbanás miatt.

— (Holttest a pajtában.) Vasárnap reggel halta találták Kovács Márton lothárdi koldust a kocsmá udvarán levő pajtában. Kovács Márton, a község öreg koldusa, szerette az itókat. Miben is lenne másban öröme egy szegény, öreg koldusnak, mint a pálinkában? Ő is abban találta egyetlen gyönyörűségét s abban lelta ime — halálát is. Szombaton este még a legjobb egészségben pálinkosott a kocsmában s onnan elment azzal a szándékkal, hogy éjszakára valahol meghuzsa magát. Erre igen alkalmasnak találta a kocsmá melletti pajtát. Oda bement, lefeküdt és elaludt. Nem is kelt föl többet, mert a szélhűtés megölte. A halálesetről az egerági körjegyző tett jelentést a pécsi szolgabírósnak, honnan Trixler Rudolf dr. járásorvos kimenvén, a holttestet megvizsgálta s azt e vizsgálat után ma eltemették.

— (Ösztöndíj joghallgatók száma.) Schaumburg Lippe hercegtől alapított ösztöndíjra az alispán pályázatot hirdet. Pályázhatnak az ösztöndíjra a pécsi püspöki jogliceum baranyamegyei születésű hallgatói. A pályázati kérvények f. hó 28-ig adandók be Szily László alispánhoz.

— (Új anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Somogy megyében a nagyberki anyakönyvi kerületbe ifj. Cséhe Bálintot, a kaposmérőbe Mántor Jánost, a somogy-szent-miklósi Horváth Jánost, a porrogiba Haidt Pált, a bersenceibe Szabó Lajost, az alsókiba Izsák Jánost, a miháldiba Lacó Jenőt, a sákányiba Kosaras Jánost, a surdiba Sás Istvánt, az apáti iba Matkovic Mihályt, a darányiba Vécsey Józsefet, a szulokiba Adler Mórt, az istvándiba Dömötör Jánost, a kastélyos-dombóiba Szalai Dömét, a szent-lászlóiban Farkas Györgyöt, a bússtübe Nagy Lászlót, a gölleibe Vogronics Jánost, a kis-báriba Szabó Lajost, a török-koppányiba Györkö Gézát, végül a nemesdédibe Kuthy Istvánt anyakönyvvezetők kinevezte és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Pap nélkül temették el.) Különös eset történt a napokban Decsen, a hol Tóth Gábor decsi földműves hasonnevű kis fia halt meg. Az apa bejelentette a halottat az anyakönyvvezetőnek, majd a rk. tanítót is felkereste, hogy a temetés iránt intézkedjék. A tanító kijelentette, hogy a stólat is kell fizetni. Tóth Gábor erre eltávozva, azt hajtogatta, hogy a polgári házasság értelmében se papnak, se kántornak nem kell fizetni. És csakugyan Tóth nem is fizetett se a papnak se a kántornak, hanem pap, kántor és beszentelés nélkül maga temette el gyermekét. Ez most már hamarosan második eset, hogy Decsen beszentelés nélkül temettek. Az esetet a decsi rk. kántor-tanító bejelentette a főszolgabíróságnak.

— (Az érettségi vizgát) a kaposvári állami főgimnáziumban e hó 19. és 20-ikán tartották meg Szeredy József pécsi kanonok, miniszteri biztos elnöklete alatt. Tizenegy ifju tett szóbeli vizgát, kik közül egy, Neuhaus Hugó praematurus lett a többi tizenhárom is érettnék találtatott.

— (Közigazgatási tisztviselők kedvezményes vasuti jegyei.) A belügyi és kereskedelmi miniszterium kebeléből épen most folynak a tárgyalások, a közigazgatási tisztviselők javára a jövő január 1-től kizsoltgáltatandó és kedvezményes vasuti utazásra jogosító igazolványok kizsoltgáltatása ügyében. — Köszvetlen értesülésünk szerint: a közigazgatási tisztviselők ugyanazon kedvezményekben fognak részesülni, mint a milyeneket az állami tisztviselők már élveznek.

— (Luxus vonatok) Budapest és Fiume közt — melyekről többször irtunk — 16-a óta közlekednek. Hetenkint kétszer indul a vonat Budapestról és ugyan kétszer Fiuméből. A fővárosból az indulás reggel 7 óra 15 perckor, érkezés Fiuméba esti 6 óra. Tehát a luxus-vonat e nagy távolságot 12 óra és 45 p. alatt teszi meg.

— (Egy zsebóra históriája.) Keller Ferenc szegény hásszolgá szombaton délután, míg dolgát végezte az udvaron, felakasztotta zseboráját a kocsissinben. Ott járt valaki, a ki a Keller Ferenc órájára szemtetetett és zsebvágta. Mikor a szolga kereste az órát s nem találta azt, essébe jutott, hogy ki járhatott ott és jelentést tett a rendőrségnek, hogy az óráját ellopták. A mellé adott rendőrral vasárnap délután meg is találta a budaikülvárosi régi temetőben a gyanuba vett embert s a zsebében az órát. De ez azt mondja, hogy nem lopta el, csak elvette az órát, mert a szolga úgy is kínálta neki többször megvételre s vissza is adta

neki azonnal. A rendőrség jegyzőkönyvet vett fel az esetről s majd a bíróság itél a zseborára furcsa históriájában.

— (A szokás hatalma.) Furcsa história esett meg tegnap este egy öreg munkásemberrel, a ki arról híres az utcájában, a hol lakik, hogy naponkint becsipve tér levetkőztetnie. Tegnap este is beszédett valahol a jóféle geberduszából, de nem ment haza, hanem kitévelyedett a balokányi sétaterre s ott elaludt. Valami jómadár aztán mellé settenkedett s lehuzta róla először a kabátot. „Húzzad lányom, húzzad!” mondta az öreg álmában s a jómadár le is húzta róla a kabátot s elinalt vele. Mikor felébredt az öreg, akkor vette észre, hogy nem a lánya, hanem valami jómadár húzta le róla a kabátját, a mit ő csak a szokás hatalma folytán nem vett észre. Most keresteti a kabátoltvajt.

— (Állatjárványok.) Megyénkben az állatjárványok állása a legujabb kimutatás szerint a következő: lépfene 2 községben 2 udvarban; száj- és körömfájás 30 községben 209 udvarban, hólyagos kiütés 3 községben 11 udvarban lépett fel. Somogy megyében veszettség 5 községben 5 udvarban konstatatott; sertésvész pedig a megye 52 községében fordult elő. Tolnavármegyében a lépfene 1 községben 1 udvarban; veszettség 2 községben 2 udvarban, száj és körömfájás 3 községben 48 udvarban végül sertésvész 32 községben fordult elő.

— (Összedőlt templom.) Balaton-Eredicsen — mint levelezőnk írja — az épülőfélben levő templom összedőlt. A templom, amelyet Leszkai keszthelyi építőmester épít, annyira elkészült már, hogy az ácsok a tetőzetten dolgozhattak. Mikor a torony tetőzetén dolgoztak, egy kőműves inas felkiáltott hozzájuk:

— Dől a torony!

A pallér is észrevette a veszedelmet s rögtön leparancsolta az ácsokat; alig értek azonban le, a torony s vele együtt az egész templom nagy robajjal összeomlott. Emberélet nem esett áldozatul; a vizgálatot megindították.

— (Hivatalos árszó.) A vámilletékeknek ezúttal történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlékot 1896. évi július hónapra tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapították meg.

— (A házi szarka.) Szabó Nagy Mihály, tihanyi illetőségű cseléd a múlt év június havában jött Kaposvárról Pécare szolgálatba. Itt azonban egy év múlva annyira vitte, hogy ma már az ügyészség gondjai alá került, mint egy veszedelmes házitolvaj. A hol szolgált, apródonkint ellopott egy csomó fehérműt, majd egy hat forintos szemüveget, aztán különféle házi eszközöket s azokat mind az ágya szalmazsákjába rejté. Mikor ott a meglóptott gazda megtalálta, a házi szarka azzal védekezett, hogy azokat a szolgáltól rejtette oda. Ezt a védekezését azonban nem vették figyelembe s most a börtönbe került.

— (Viszaga után az a szokás) — (jó-e rossz e, az megint más), — jutalmat kap Mici, Pepi, — de csak akkor, ha jut neki. — S mert a szülő szive, szeme — (ez mindnyájunk természeté) — jobb diákot nem hisz, nem lát, — mint az ő kedves magzatát, — haragosik a tanítóra, — ha nem kap jutalmat Flóra. — A jó mama azt nem látja, — vagy ha látja is, nem bánja, — hogy három vagy ajándék négy — nyolcvan gyermeknek nem elég. — Ne bántson az, kedves szülő, — ha gyermeked nem jó elő — a vizgáról jutalommal, — képeskönyv vagy más holmival, — mert nem ez, de az a kedves, — ha a bizonyítvány „1“-es.

— (Nagy veszedelemben.) A napokban Bonyhádon Kiesz Péter istállója és félszere kigyuladt. Mint a tűzoltók a vész színhelyére értek, a lángok már elborították az istállót és a félszert. A tulajdonos háromszor rohant elszánt vakmerőséggel az égő istállóba, hogy a bennlevő állatokat megmentse. Midőn harmadszor is bement, hogy egy vak szürke lovat kivezessen, majdnem életével fizette meg bátorságát. Ugyanis míg a ló kivezetésével bajlódott, az égő tető egy része lecauszott, elzárva a kijárást előle. Az emberek a veszélyt látva, hamar a szelelő lyukat nagyobbra vágta és azon buzták ki Kiesz Pétert még életben, a ki csak nehezen jött magához a kiállott félelem miatt. Azt beszélnek, hogy Bonyhádon gyujtogatók garázdálkodnak, kiknek kézrekerítésén az erélyes csendőrség most fáradozik.

Művészet, irodalom.

○ Somogyi szintársulata befejezte a kanizsai szesont és társulatának két hónapi szünetét. A Zala következőleg bucsuztatja el Somogyiékát:

„Somogyi szintársulata hétfőn a „Honthy háza“ előadásával fejezte a 6 hétre terjedő szini szesont Nagy-Kanizsán. A nagyközönség csakhamar felejteni fogja a társulatot, melyly eljő formán meg sem ismerkedett. Nem emlékezünk arra, hogy valaha közönségünk olyan közönyt tanusított volna valamely szintársulat iránt, mint minővel az itt volt szintársulat találkozott. Igaz, hogy a társulat sem volt olyan, hogy az előadások valami nagy műélvezetet nyújtottak volna, de olyan rossz sem, hogy az előadásoktól vissza kellett volna riadni. Jártak már nálunk rosszabb társaságok Somogyi jelenlegi társaságánál a nélkül, hogy a közönség annyira idegenkedett volna a színháztól, mint e szesonban. A közönség nagy része tudomást sem vett a színészetről, melynek intézői viszont vajmikevés figyelemmel voltak a közönségre. A szintársulat olyan időben jött ide, midőn e város közönsége lokális és orsz. ünnepekkel volt elfoglalva. A figyelmet ezekről némileg elterelni csak jól megválogatott műsorral és kitűnő szereplőkkel lehetett volna. A műsor azonban, főleg kezdetben, igen gyarló vala, a szereplők legtöbbször pedig a műsornak megfelelő. Ilyen körülmények közt a közönség a helyett, hogy hozzácsokott volna a színházhoz, elidegenedett tőle. Egy embernek azonban felejtethetien lesz e szeson és ez az egy ember Somogyi Károly sziniszgató, ki az itten töltött hat hét alatt éppen annyit vett be, mint a mennyibe a díszletek és tömérdek podgyász ide-oda szállítása és szinpad felállítása került. A szintársulat itteni működése Somogyinak minimum 5000 forint veszteséget hozott. Ha jobb társulatot hoz magával, magasabb gázsik folytán szintén nem számíthatott volna sokkal kedvezőbb eredményre, de a közönségnél jobb emléket hagyott volna vissza, mint így. A vidéki intelligencia, mely színházi közönségünk egy jelentékeny részét képezte, ezen szeson alatt, ugyszólván teljesen elmaradt, minek főoka az, hogy a műsorról tájékoszt sem a helyi lapok, sem pediglen külön értesítések útján nem nyert, azért, mert a műsor ugyszólván napról napra készült. A sziniszgatósnak nem törődött a közönséggel és a közönségesen figyelmet hasonlóval viszonosta. Somogyinak nem kívánunk tanácsokat adni a jövőre, mert ő úgy sem szokott mások tanácsára nagy

súlyt fektetni, egyet azonban jó hír neve érdekében mégis tanácsolunk neki: játszószék minél kevesebbet és ha már oly kiváló operette primadonnát kapott minő Juhász Ilona, ne állítson melléje olyan partnert, minő Perényi tenorista. A színtársulat tagjai most két havi szünetet fognak élvezni, mindenki tetszése szerint választhatja nyaraló helyét. A találkozási hely Kaposvár lesz, hol a társulat augusztus végével ismét megkezdí az előadásokat. Balaton-Füredre az idén értesülésünk szerint Rakodcay színtársulata megy.

Eddig a nagykanizsai ujság bucsuztatója. Nem érdektelen ez a bucsuztató reánk nézve, mert hiszen Somogyi Károly a pécsi nemzeti színház igazgatója. Kiténik e bucsuztatóból először is az a virágvasárnap óta általunk is csaknem minden előadás alkalmával konstataált tény, hogy Somogyi jelenlegi színtársulata gyenge s az előadások sem a pécsi, sem a nagykanizsai publikumnak nem képesek műélvezetet nyújtani. S kiténik másodsor és legfőképp az hogy Somogyi Károly jobban való bárminek, csak színigazgatónak nem, akinek első főkélléke a közönség iránti lekötözö figyelem és udvariasság. Hogy e kellekeknek épen ellenkezője van meg Somogyiban, azt ime Nagykanizsán is bebizonyította. Kevés figyelemmel volt a közönségre, gyarló műsort adott s e gyarló műsorról sem tájékoztatta a közönséget, napról napra készitvén azt s a sajtó tanácsaira súlyt épen nem fektetett... akár csak Pécsen. S mindezért kapott — ötezer forint deficitet. Tu l' as volu, Georges Dandin!

○ A Pesti Hirlap, mint minden évben, ezuttal is gondoskodik meglepetésről olvasóközönsége számára. A Pesti Hirlap Nap tárába, melyet minden előfizető ajándékol

kap., összegyűjti az ezredéves Magyarország legszebb asszonyainak és leányainak arcképeit s így a naptár — gasdag és változatos tartalmán kívül — ezuttal valóságos szépség albumot is fog képesni. (Az arckép beküldés és kiválasztás módzóatait a szerkesztőség később fogja publikálni.) Kétségtelen, hogy a most megjelenő napilapok közt a Pesti Hirlap a legbővebb tartalmu (hétközben 20—22—24, vasárnap 32—36—40 oldal terjedelmű) s egyedül nyújt különbözö kedvesmüenyeket előfizetőinek; így az évi nagy képes naptáron kívül havonkint jegyzetekre való csinos naplót s a Pesti Hirlap előfizetői a Párisi Divat című, hetenkint megjelenő gyönyörű divatlapot negyedévre 1 frtért rendelhetik meg, vagyis épen fele áron. A Pesti Hirlap büszkén hivatkozhatik arra, hogy hazánk két legelső írója Jókai Mór és Mikszáth Kálmán rendes munkatársai, akik körül jeles tárcaírók csoportosulnak, nem kevésbé jeles vezércikk írókkal. A következö negyedévben Jókaitól regényt, Mikszáthtól elbeszélést fog a Pesti Hirlap közölni, nem is említve újabb időben sürűn megjelenő nagyérdékű tárcáinkat. Mutatványssámokat mindenkinek küld a kiadóhivatal (Budapest, váci-körut 78.), hová az előfizetési pénzeket is küldeni kell. (Egy óra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr.)

Törvényszék.

§ Titokzatos lövések. Három keői legény, névszerint Cövek Ábel, Kocsis István és Berkó János még 1894. évi szeptember elsején abban a nem épen kellemes meglepetésben részesültek, a keői szö-

lőhegyben járván, hogy valaki egymásután több lövést tett rájuk és min a hármat megebesitette. Hogy az életükkel nem fizették meg est a meglepetést a legények, azt csak annak köszönhetik, hogy elfutottak a helyszínéről, a hol valaki — a kinek csak a hangját hallották — éktelen káromkodások közt tett utánok több lövést is. A három megebesült legény azonnal jelentést tett a csendöröknél, a kik a gyanu alapján letartóztaták Varasdi István, meglett koru, vagyonos keői földmivest s mert — állítólag — a csendöröknél beismerte, hogy ő lött a legényekre s pedig azért, mert meg akarta őket félemlíteni, az ügyet áttették a pécsi kir. törvényszékhez. Itt a bünvizagálat alapján asándékos emberölés büntetvényének kísérlete miatt vád alá helyezték Varasdit s ellene a végtárgyalás megtartatván, ügye megjárta az összes felsőbb bíróságokat s a budapesti kir. Curia új végtárgyalást rendelt el benne.

Tegnap délelött tartatott meg az új végtárgyalás ez ügyben, de ma is — eredménytelenül. A kir. törvényszék Lukrite István kir. táblai bíró elnöklete alatt Góbel Gyula és Koszér János ítélőbirákból alakult meg; a vádat dr. Rákossy Imre, kir. alügyész képviselte; vádlottat Kereky Mihály dr. ügyvéd védelmezte; jegyzőkönyvvezető Pávik József, aljegyző volt.

A végtárgyaláson az ügyben első isben kihallgatott tanuk mellett vádlott védője kérte Simon Máté keői községi bíró kihallgatását, aki jelen volt vádlottnak a csendörök által történt kihallgatásánál s így ő vallomást tehet rá, hogy vádlott beismerte-e ott a tettet, vagy nem. Az egész ügy tulajdonképen ezen fordulván meg, a törvényszék el is rendelte a kérelmezett tanukihallgatást, s így a titokzatos lövések megvilágítása ismét elmaradt.

dosók. Mindegyik kebléből nehéz sohajok törnek elő, s mindegyik ajkáról ájtatos ima száll a mennyhez.

Végre a beteg felnyitja szemeit, bágyadtan tekint körül, s ajkai halhatólag gyengéden ejtenek ki egy nevet.

— Susanne!

A könyező bánatos leány odahajol a beteghez, édes gondossággal leve akarátát. Az megfogja kezét s szemeit bágyadtan lecsukja ismét, vonásai gondot árulnak el,

— Susanne, gyermekem, hallgass reám. Tudod, mennyire szerettelek, hogy mindenkor csak a te jövőd aggodalmam oka. Óh, még is háláltad ezerszeresen, áldjon meg az istent érte; de lásd, még sem hálnék meg nyugodtan, ha nem szólhatnék most veled. Ime férjem, ki neked apád volt, mint én anyád igyekeztem lenni; már öszülnek fűrtjei, ereje vesztében mindinkább gyámolítóra vár. Ki fogja őt ápolni, gondozni, aggódnék, ha nem ismerném hálás szivedet; de így nem félek, s kérlek, kényszerítlek arra, hogy állj mellette hiv szeretettel, ne hagyd el őt soha, soha. Igéred-e?

A csendes terem ajtaja megnyilt, s Mikes lépett be rajta. Leverten, támoogyva jött, s a gyászos pillanatot még inkább elkomorítá. A beteg nő kérdése még egyszer hangzott:

— Igéred-e?

— Megcsendült erre a leány hangja tisztán, erősen.

— Igérem. Mindenkor gonddal, szeretettel fogom őt körülvenni, ápolni, gondozni fogom, Isten engem úgy segélyjen!

mikor boszum, megtorlásom rettentő fog lenni. De nem; erre nem kerül sor. Szólj, szeretsz-e, akarsz-e velem el távozni messze földre, hol a világtól elvonulva élhetünk egymásnak egymásért?

Mikes ajkaira nem jött szó. Kebele alig emelkedett a harc közben, mely belsőjében folyt; alig tudta magának meg magyarázni az érzést, mely szívét elfogta. Az a csábító nő mindenkor nagy hatással volt reá; körében mindig oly különösen érezte magát. Nem volt az szerelem, csak a megigért szív vágyódása, és mégis most, midőn ime feltárta titkait előtte a csodálatos nő, most nem tudja, mit tevő legyen.

— Nem felelsz. Jó, ne is felelj; hallgass meg, s azután mondd ki sorsodat. Tudod-e, ki vagyok én? Eszterházy gróf özvegye, ugy-e? De ki voltam aselőtt; midőn még nem ismertem férjemet? Egy paraszt felesége, ki örökösen féltékenységgel gyötrött; végre is meg sokaltam, elhagytam s ő utánam halt szerelmében, mert örültem szeretett. Reá se gondoltam többé; Eszterházy né lettem. Nemde aszép bossu ez? Lásd így álltam én bossut a méltatlanon, ki nem érdemelte aszerelmemet... Hallottad?... Nos, felelj.

Hévesen irgalommal, türelmetlen felbőszültséggel hangzott a parancs; Mikesnek végre is válaszolnia kellett.

— Bocssáson meg, asszonyom, hogy előbb észre nem vettem vonzalmát irányomban, melyet, hogy mivel érdemeltem ki, nem tudom. Mérsékelje magát felhevülésében, s engedje remélenem, hogy aszavai csak megpróbáltatások akarnak lenni.

A nő bámulva ereesté el az ifju kezét, mert a

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 23-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mindjárt az ülés elején beadták a szavazatokat a házszabály revideáló bizottság tagjaira.

A vidéki házaknak adandó házádomentességi kedvezményekről szóló javaslatnál **Herman Ottó** szólalt föl Szeged érdekében.

Gajáry Ödön javasolta, hogy a nagy árvis után épített házak adómentessége terjesztessék ki 1905-ig.

Lukács László pénzügyminiszter hozsájárukt, amiután a ház az egész javaslatot elfogadta.

Következett a majorsági szellérbirtokokról és az ehhez hasonló természetű birtokokról szóló törvényjavaslat. Az igazságügyi és pénzügyi bizottságok elnökei ajánlották röviden a javaslatot elfogadásra, senki sem szólalván föl, a javaslatot en block elfogadták.

Ülés végén **Horváth Gyula** indokolta az interparlamentáris konferencia költségeit, melynek tárgyalását a holnapi ülés napirendjére tűnték ki.

Bánffy Dező b. miniszterelnök felelt esután **Ugron** multkori interpellációjára, Goluchovskynak a delegációk előtt tett nyilatkozatára vonatkozólag. Politikánk — ugymond — a Balkánon az egész vonalon a státus quo fentartására igyekszik, továbbá, hogy e mellett minden idegen beavatkozást távol tartson. Goluchowsky csak jóakarólag figyelmesztette Törökországot. A hatalmak közös akciójának más célja nem volt.

Ugron Gábor az akcióban Törökország közelgő föléstését látja, pedig esután mi következzük. Követeli, hogy új külpolitikánkról kellőképpen tájékozva legyünk, a miről **Bánffy** b. nem említett egy szót sem. Nem vessi tudomásul a választ.

A többség azonban tudomásul vette. **Bánffy Dező** b. miniszterelnök felelt esután **Holló Lajos** és **Meszlény Lajos** interpellációira a Lueger-ügyben. Lueger nemtelen támadásai — ugymond — nem érdemlik meg a velük való foglalkozást, melyeket a maga részéről kárhóztat; azonban minden intézkedést feleslegesnek tart. Legjobb az ilyeneknek semmi jelentőséget sem tulajdonítani. Mindazonáltal kötelességének tartja kijelenteni, hogy a Lueger ágenseit kitiltja az ország területéről, a beküldözött izgató röpiratokat pedig elkoboztatja. Konstatálja ezek után, hogy maga **Ugron** is, ha nem is oly piszkos módon, de hasonló hevességgel támadta a monarchia tulsó felét.

Holló Lajos és **Meszlény Lajos** szenvedélyesen ríposztiroznak, a miniszterelnöknek szemére hányják gyámoltalanságát. A választ természetesen nem vessik tudomásul.

A többség azonban, mint rendesen, tudomásul vette a feleletet.

TÁVIRATOK.

— **Szeless Adorján szabadlában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Szeless Adorján** kitöltvén a kaucióelsikkasztásért reája mért háromhavi fogságát, ma kibocsáttatott. Mivel menlevele csak Magyarország határáig szól, megje-

lent a Ház folyosóján, a hol **Sima Ferenc** közbenjárására **Perczel** belügyminiszter megígérte, hogy ha Ausztriában letartóztatják, úgy csak táviratozzon, majd intézkedik. **Szeless** a neki átadott *salvus conductus* szerint 8 napig bántalom nélkül maradhat Magyarországon, a politikai vétség miatt reámért fogházat nem kell letünie.

NYILT-TÉR +)

Bizonnylat.

A mohai **Ágnes** forrás az általam legesivebben rendelt ásványvizek közé tartozik, mert rendkívül előnyös vegyi összetételeinek a legkülönbözőbb bajoknál, de különösen az emésztőszervek hurutos bántalmainál már régtől fogva felülmulhatlan sikereket közzönhetek. Meg vagyok győződve, hogy kellemes íze, tisztasága és mintaszerű kezelése mindig biztosítani fogják számára azon előkelő helyet, melyet a világforgalomban, aránylag oly rövid idő alatt már is elfoglalt. Gyógyító hatása a Wildungeni és Giesshubli vizet feleslegessé teszi; mint üdítő asztalivíz pedig különösen járványos időben a legjobb lélekkel ajánlható.

Dr. Stomborszky Lajos
m. á v. orvosi tanácsadója
és kir. fogház orvos
Szombathely.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

nyugodt, megfontolt felelet lekötve tartá ajkait; de azok helyett beszélték szeméi, s isszó parásslá égetően függött **Mikes** arcán. Nem viselhette el szemét lesütve a tekintetet; felemelte nyílt arcát, s egészen megváltozott hangon folytatta tovább.

— Igen, asszonyom, bocsásson meg; én szerelmét el nem fogadhatom, mert nem áll hatalmomban viszonosni. Ne kérdesse, miért, bár egész életem megfelelek reá. Kérem, feledjen el; ne terhelje lelkem a tudat, hogy én vagyok boldogtalanságának okozója.

— Óh, ne legyen oly kegyetlen kegyelmed... Te sajnálsz, megkönyörült rajtam; nem, nem hiszem, hogy meg vess, hogy el ne fogad szívemet.

És a nő ismét megragadta az ifju jobbját, melyet most es nem vont vissza, sőt ő fogta meg kezét erősen, szilárdul.

— Értsen meg asszonyom. A paradicsom kéjei sem tántoríthatnak el az övényről, melyen haladni kezdtem. Én a szerencsétlen fejedelmem társává szegődtem, s nem fogom őt elhagyni soha.

— Hah, úgy légy átkozott! Láttál-e már nőt, kinek hiúságát sértetted meg, remegtél-e tőle? Ugy hát remegj, borsadj tőlem!... De ne félj, nem állok bosszút rajtad; várni fogok, s eljön az idő, midőn minden elhagy, s magadra maradsz sujtoló emlékeiddel, akkor, várni foglak!...

Mint a viharüste felhő, oly gyorsan tűnt el a nő a fák között. **Mikes** egyedül maradt csaknem megmeredve állásában; szive hevesen vert, keble lázasan emelkedett, ajkai érthetetlenül mozogtak, szemé a messze-

ségbe tekintett a távozó után, fülében csengett még: akkor várni foglak!...

— De nem látasz meg soha többé, te sátnielektű asszony! Ne remegj szivem; hogyan hallgatná meg az ég a gonosz átkait, miért büntetné az ártatlant? Vagy nem vagyok én az; s nem lennék-e elvetemült bűnös akkor, ha megsegném eskümet, s ha elnyomám keblem igaz érzelmeit, s erőszakosan csillapítanám le lázongásukat vakmerő lépésem miatt? Mert valóban vakmerő kibívás lenne a bölcs berendezés ellen, ha olyant zárnék karjaimba, ki iránt csaknem ellenszenvvel viseltetem, s azt, ki elfoglalta szívemet, megfosztanám jogától.... S es pedig te vagy szende leány, te ki szép lelked sugaraival lángra gyulaesztottad szívemet.... De bár veszítelek el téged is, még sem hagyom el fejedelmemet, kivel együtt élnem, együtt örülnöm, együtt szenvednem minden földi örömnél nagyobb boldogság....

Mig az erdő lombjai alatt az élet titkos szomorujátékai közül egy játszódtott le, melynek befejezését még a távol jövő anyjai keble takarja, addig **Jenikő** egyik házában egy más ért véget, egyszersmind előkészítve befejeztével egy újat is.

Siri csendű szobába lépünk be halkán, elfogultan, mert hiszen e körben az élet vivódik a halállal, könyeket csalva a szemekbe. Ott fekszik hófehér párnákon halavány, nyugodt vonásokkal arcán **Bercsinyiné**; szeméi zárva vannak, kezei lassan emelkedő keble felett összekulcsolva fektüsznek. Fejénél szende leányka áll, zokogva mélyen, fájdalommal; körülötte a megtört férj, a fejedelmi barát, a könyező barátnő, s a komor buj-

8244. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Forray Iván pécsi lakos végrehajtatónak Taragya József kökényi lakos végrehajtást szenvedő ellen tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, kökény határában fekvő, a kökényi 74 sz. betétben felvett II. 1—7. sorsz. 378 frt. IV. 1—2 sorsz. 11 frt VI. 1—2 sorsz. 11 frt + 345 sorsz. 54 frt becsértékű ingatlanokra, ugy a 73. sz. betétben felvett + 1 sorsz. szőlőre a 156 §-a alkalmazásával egészen 108 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi július hó 15 napján d. e. 9 órakor Kökényben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 37 frt 80 kr., 1 frt 10 kr., 1 frt 10 kr. 5 frt 40 kr. 10 frt 80 kr. késspénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi ápril hó 17-én.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Egyedüli legjobb mosóeszköz a jelenkorban az ujonnan föltalált cs. és kir. kizárólagosan szabadalmazott

Mosó gép

finomra csiszolt karrarai márványból, Hlavacsek szabadalma, minden eddig létező hasonnemű készítményt felülmulva, mely a márvány keménysége és szilárdsága következtében elpusztíthatatlan, folyton sima és tiszta marad, a miért is kifogastalanul, gyorsan és hóféhéren lehet rajta mosni, megkíméli a ruhát, megtakarítja a szappant és az időt így aztán minden létező mosógépet felülmul. E mellett a szab. márvány mosógépek szerfölött jutányosak. Az árak ja következők:

I. nagyság	25 × 30 cm	2 frt 50 kr.
II. "	30 × 35 "	3 frt 50 kr.
III. "	35 × 40 "	4 frt 50 kr.

Kaphatók a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett egyenesen és egyedül a feltalálónál

A cs. és kir. kizár. szabad.

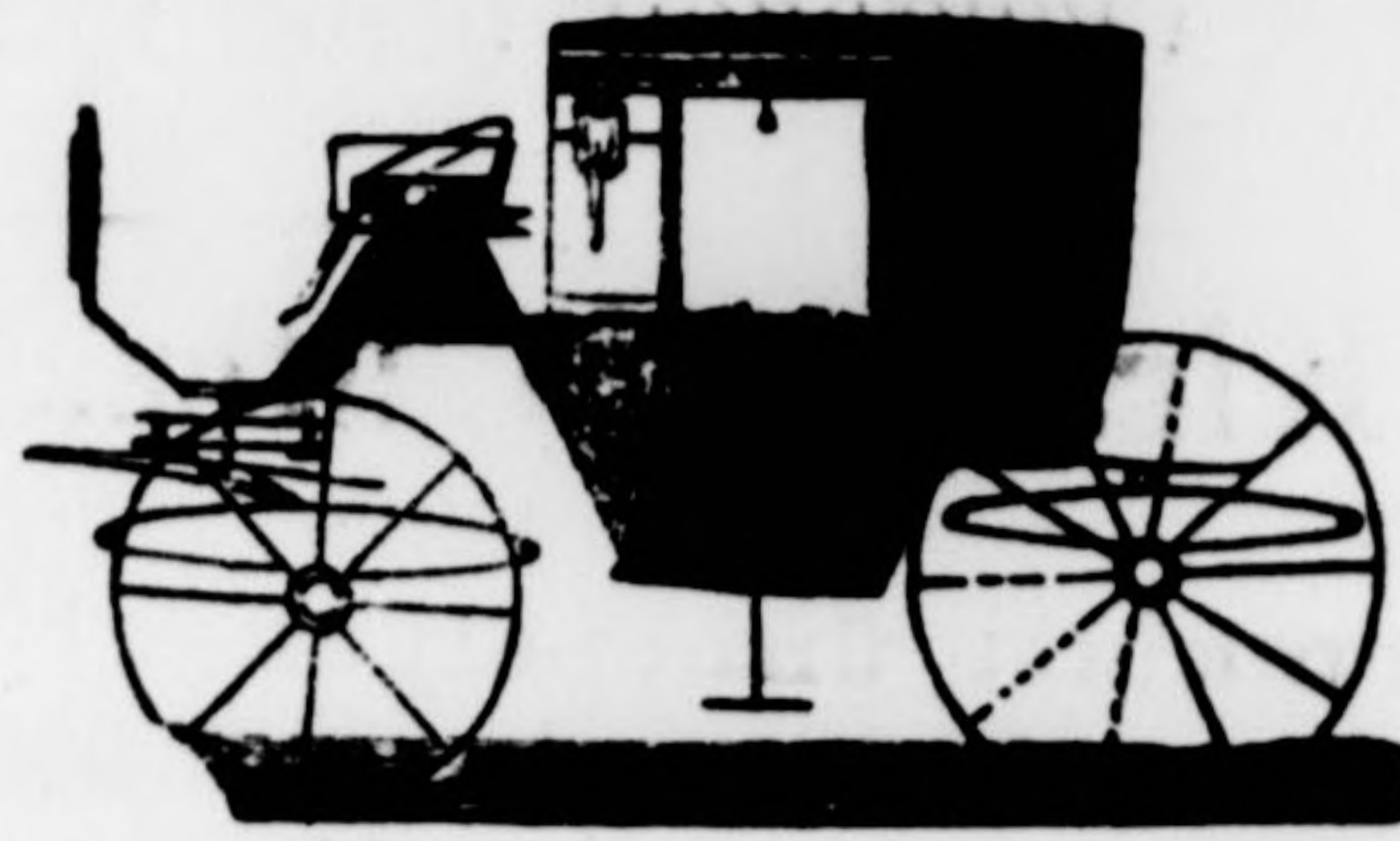
Hlavacsek-féle vállalatnál

Strakonitz-ban (Csehország.)

Ismételadó kereskedők megfelelő százalékban részesülnek.

Kronászt Antal kocsigyártó Pécsett,

— Siklósi-országut 36. sz. —

Alulirott ajánlja magát bármi fajta **új kocsik** elkészítésére, ugy szintén mindennemű **kocsik átalakítására, azok fényesítésére** és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére jótállás mellett a legjutányosabb árért.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség igényeit teljesen kielégítem, miért is kérem a becses pártfogását

kiváló tisztelettel

Kronászt Antal

kocsigyártó.

Eladó hengermalom.

Pécsett, a kolonai szénbánya alatt, a várostól fél-

órányira, az ugynevezett

meszesi vizimalom

néhány kat. hold FÖLD és SZÖLÖVEL együtt szabad kézből eladó esetleg bérbeadandó.

Fölvilágosítást e lapok kiadóhivatala ad.

Gyógyszertár-áthelyezés.

Van szerencsém a n. t. közönségnek szives tudomására adni, miszerint

gyógyszertáramat

a ferencziek-temploma mellett lévő Stirling-féle házba helyeztem át.

Pécsett. 1896. június hóban.

Tisztelettel

Göbel Kálmán

gyógyszerész.

Postatakarékpénztári számla 4493.

Telefon szám 78.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

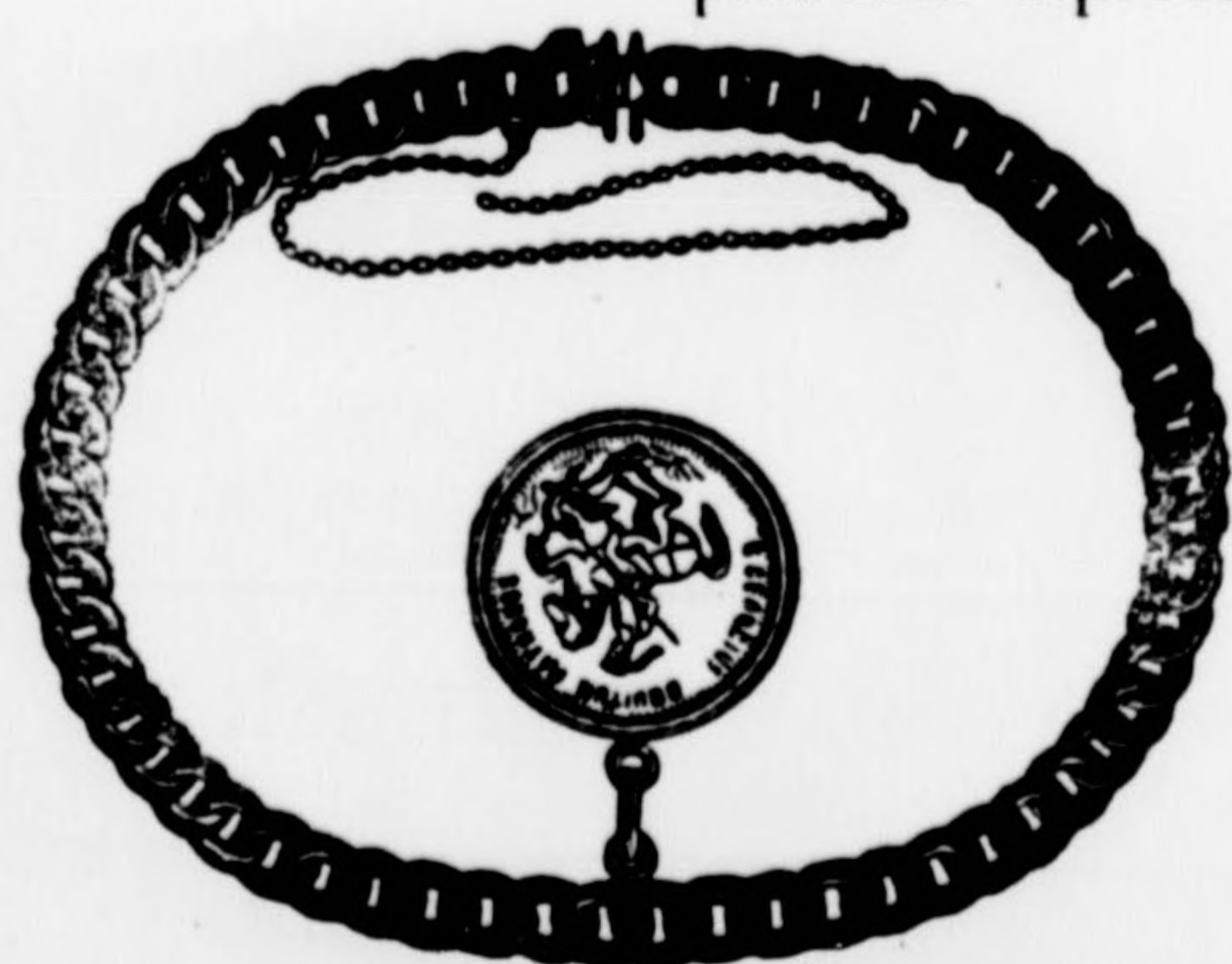
Pécsett

Király (fő) utca Hattyu-épületben.

A közelgő **bérmálási ünnepélyek** alkalmából bátor vagyok a nagyérdemű közönség és tisztelt vevőimnek a jelenleg raktáromon levő és a legújabb divatnak megfelelő kiváló finom ízlésű **ékszer, arany és ezüst árukat**, valamint a legjobb **uri, női és gyermek arany, ezüst és nickel zsebórákat** a következő legjutányosabb **gyári árszámítással** felajánlani:

1 valódi arany velencei nyakláncz, zománczozott amulettel	8 frt 50 kr. — 10 frt és 12 frt.
1 valódi angol arany nyakláncz szivmedaillonnal	10 frt — 12 frt és 15 frt.
1 finom valódi arany kereszt	2 frttól — 6 frtig.
1 " " " " valódi opál, ametyst vagy más ékkövel	4 frttól — 12 frtig.
1 finom valódi arany kereszt nemes opál és igazgyöngy és gyémánttal	12 frttól — 50 frtig.
1 finom valódi arany sima karkötő szivfüggővel	10 frttól — 12 frtig.
1 pár valódi arany legújabb fülbevaló önzáró csukóval	6 frttól — 40 frtig.
1 valódi arany óraláncz, lánczkarkötő, valamint öncsukó karkötő	20 frttól — 50 frtig.
Valódi aranynyal tartósan bevont ezüst-áruk, karkötők különféle ékkövekkel	3 frttól — 10 frtig.
Valódi aranynyal tartósan bevont nyaklánczok	1 frt 20 krtól — 3 frtig..
Valódi aranynyal tartósan bevont párizsi zománcz zott amulettek	1 frttól — 2 frt 50 krig.
1 egyfedelű arany női óra pontosan járó szerkezettel	15 frttól feljebb.
1 kettős fedelű arany női óra diszesen véssett vagy zománczozott tokban	16 frttól feljebb
1 kettős fedelű ezüst női óra	6 " "
1 kettős fedelű tula női óra	10 " "
1 kettős fedelű arany férfi óra	40 " "
1 egy fedelű arany férfi óra	25 " "
1 kettős fedelű valódi ezüst remontoir óra legjobban kipróbálva	6 frt 50 krtól — 9 frtig.
1 kettős fedelű valódi tula remontoir óra	7 frttól — 10 frtig.
1 kettős fedelű tula óra ancer szerkezettel	8 frttól — 24 frtig.
1 feketére oxidált acél óra	4 frttól — 10 frtig.
1 " " " " naptár mutatóval	12 frt 50 kr.
1 legjobb minőségű nickel remontoir óra pontosan kipróbálva	4 frttól — 5 frtig.

Midőn még fentemlitett áruknak bevásárlása ujjólag a nagyérdemű közönség és tisztelt vevőimnek becses figyelmét felhívni bátorkodom, vagyok minél számosabb látogatást kérve

kiváló tisztelettel

Schönwald Imre.

Saját aranyművesi, vésnöki és **legújabb ízlésnek megfelelően berendezett legjobb órajavitási műhely**, a hol minden e szakmába vágó javítások a legjobban és legolcsóbban elkészítetnek.